

ת"פ 34629/07/20 - מדינת ישראל נגד חיים ביבס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 34629-07-20 מדינת ישראל נ' ביבס ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עלאא מסארווה מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל פינקלשטיין
נגד הנאשמים:		1. חיים ביבס ע"י ב"כ עוה"ד יוסי חמצני 2. מרסר כא - ניהול פרוייקטים בע"מ

גזר דין

במהלך גישור, הצדדים בתיק זה הגיעו להסדר טיעון לפיו יודו הנאשמים בכתב האישום מתוקן ויורשעו. לפי ההסכמה, התביעה תגביל את עצמה לעונש מאסר בפועל למשך 26 חודשים, בעוד ההגנה חופשית בטיעוניה.

כתב האישום המתוקן

הנאשמים הורשעו בעבירות של **ניכוי מס תשומות מבלי ממסך**, לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם 117(ב)(3) לחוק מע"מ, כמו גם עבירות של **הוצאת חשבונית מס ללא עסקה**, לפי סעיף 117(ב)(3) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

האישום הראשון ייחס לנאשמים עבירות של קיזוז תשומות על סמך חשבוניות שלא כדין (37 חשבוניות כוזבות) בסך 2,471,409 ₪. האישום השני ייחס לנאשמים הוצאת חשבוניות פיקטיביות (20 חשבוניות פיקטיביות) על סך 938,499 ₪. העבירות בוצעו בתקופה שבין יוני 2018 ועד פברואר 2019 (כשמונה חודשים).

עוד הוסכם כי בנוסף לעובדות כתב האישום, באשר לנסיבות ביצוע העבירות כי הנאשם פעל ביחד עם אחר.

לבקשת הנאשם, וחרף התנגדות התביעה, מצאתי, לנוכח עתירת התביעה לענישה ממשית מאחורי סורג ובריוח בעניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, יליד שנת 1955, לנוכח להזמין תסקיר מאת שירות המבחן.

האם מתחם אחד לאירוע אחד כולל או מתחמים שונים לאירועים שונים

לפי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה האם ניתן להתייחס לנסיבות האישום כאירוע אחד או שמא מדובר במסר אירועים נפרדים המחייבים קביעת מתחמי ענישה שונים.

פסיקת בית המשפט העליון בעניין בני ג'אבר התמודדה עם השאלה העקרונית מתי ייחשבו עובדות המקרה כמקימים אירועים שונים.

בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14) (פורסם באתר נבו), בדעת הרוב, בחוות דעתו של כבוד השופט ע' פוגלמן נפסק:

"להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית."

לאור הדמיון בין העבירות השונות, על אף שמדובר בשני אישומים שונים וחמורים, מצאתי לנכון לקבוע מתחם אחד כולל, כאשר הבסיס הוא סכום ההשתמטות מס המצטבר כתוצאה מביצוע ריבוי עבירות מהותיות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ.

ניתוח הפסיקה מלמד שמדיניות הענישה עוסקת באופן דומה במימד החומרה היחסית של העבירות המהותיות השונות, כאשר האלמנט המשותף הוא היסוד הנפשי המיוחד בעבירות המהותיות, התחכום, היוזמה והתכנון בביצוען, לצד היקף הנזק לקופה המדינה. מדובר במסכת אחת מתמשכת, שהדומה רב בה על המפריד, ולכן אין הצדקה להפרדה מלאכותית, על דרך קביעת מתחמי עונש שונים, ולאחר מכן צבירתם (או אף חפיפה מסוימת ביניהם). סכום המחדל הכולל שנוצר כתוצאה מביצוע עבירות שונות, הדומות ביניהן, מצדיק קביעת מתחם עונש אחד כולל. ממילא, בשל הצורך בקביעת המתחם לפי נסיבות ביצוע העבירות ימצאו ביטוי יחסי ומותאם בתוך המתחם הכולל.

ממשק בין הסדרי טיעון לבין תיקון 113 לחוק העונשין

על אף שלפניי הסדר טיעון, הכולל תקרת ענישה, אינני פטור מקביעת מתחם העונש. אמנם קיימת משמעות להסדר הטיעון, והיא אף משליכה על יישום תיקון 113 לחוק העונשין על המקרה, אך בסופו של דבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי יכולה לסייע לבית המשפט בקביעת העונש, גם ללא קשר להסדר הטיעון. בשאלת הממשק בין הסדרי טיעון לתיקון 113 לחוק העונשין, ראו ע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (31.5.20):

"בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במונח הפורמלי של תיקון 113 לחוק

העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח". על בית המשפט לקבוע את המתחם "בצורה רכה", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר. לאור המפורט לעיל, עניינו של הנאשם ייבחן ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן".

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר בריבוי עבירות, כשהנאשם עומד במרכז, כמבצע עיקרי, ועושה שימוש בחברות השונות בניהולו. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם גבוה מאוד. לשיטתי, גם לעובדה שהעבירות התפרסו על פני תקופה נודעת חשיבות בקביעת המתחם.

האישומים השונים, בחלקם הארי, משקפים עבירת מס לא טכניות - עבירות מסוג פשע. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפעילות המדינה; הגנה על מנגנון גביית המס ואמון הציבור בו; ערך השוויון בנשיאת נטל המס. מדובר בעבירות כלכליות שבוצעו מתוך בצע כסף, שנועדו להשיא למבצעהן רווחים כספיים ניכרים בדרך קלה. הקלות הבלתי נסבלת של שימוש ומסחר בחשבונות כוזבות כרוכה בפיתוי רב ולכן חייבה גישה אכיפתית מחמירה. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידה רבה של אמון בנישומים שבא לידי ביטוי בניכוי מראש ודיווח מאוחר. מעשים מסוג זה פוגעים באופן קשה באמון הניתן בנישומים, אמון המהווה מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי. לכן יש לשאוף, באמצעות הענישה, לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוען.

בענייננו, כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשם והחברות הנאשמות היו אקטיביים, כל זאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים.

לאור כל האמור, אני קובע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה ומשמעותית, בשים לב לריבוי העבירות.

נסיבות ביצוע העבירות

מצאתי להעניק משקל מסוים לקולא להסכמה שבין הצדדים לפיה הנאשם פעל בתיק זה יחד עם אחר. אכן, צודקת התביעה שאין באמור כדי לפטור את הנאשם מאחריותו למעשים המיוחסים לו, אך הסנגור הסביר שהנאשם עבד כשכיר בחברה, וקיבל שכר חודשי לא גבוה. עוד נטען על ידי ההגנה כי מעסיקו של הנאשם בחברה עזב את הארץ מספר

חודשים לאחר ביצוע העבירות ולא שב מאז. לפי טענת ההגנה הנאשם לא שלשל לכיסו כספים מפירות העבירות בהן הורשע.

מדיניות הענישה הנהוגה

המוטיב המרכזי בענישה לפי עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ הוא שיש לגזור בגין עונש מאסר בפועל מאוחרי סורג ובריה. משך המאסר נגזר מהסכום שנגזל מקופת המדינה, תקופת העבירות, ריבוי המעשים, ונסיבות מיוחדות של ביצוע העבירות.

ברע"פ 9004/18 **מאירי יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה שבעבירות המס ואת הפגיעה בערכים המוגנים כך:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. **נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל ...**"

אפנה פסיקה במקרים דומים

ברע"פ 6781/18 **סלימאן סאמר בע"מ נגד מדינת ישראל** (2018), המבקשים הורשעו בביהמ"ש שלום בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ. המבקשים הגישו בין השנים 2001-2007, 36 דוחות תקופתיים במסגרתם ניכו תשומות ללא תיעוד כדין בסכום של ₪ 4,031,856. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 15 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪ ולבסוף השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המדינה הגישה ערעור, ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור לעניין המאסר וקיבל את הערעור לגבי הקנס, כך שהקנס הועמד על סך 100,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון נדחתה ונקבע כי המבקש לא הצביע על סטייה ממתחם העונש.

בעפ"ג (מחוזי-ת"א) 52289-02-23 **מדינת ישראל נגד טל הלל** (2023), התקבל ערעור על קולת עונשו של הנאשם והוחמר העונש לכדי 36 חודשי מאסר הכוללים בתוכם שני מאסרים מותנים שהופעלו, כאשר מדובר בעבירות דומות, בסך חוב פלילי של כ- 4.5 מיליון ₪, עבירות שהפרשו על פני 10 שנים, במסגרת מספר חברות, לאחר הנאשם ביצע צירוף תיקים שונים (6 תיקים). בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין 18-40 לחודשי מאסר. מדובר במקרה חמור מעניינינו במספר היבטים. עם זאת, ההחמרה בעונש בבית המשפט המחוזי מובילה למסקנה שהמתחם בעניינינו אמור להיות קרוב למתחם שם, אם כי מעט מתון יותר.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 54036-05-18 **מדינת ישראל נגד אחמד ג'ודה** (2019), נדון מקרה חמור יותר מהמקרה דנן, שם דובר על תקופה של ארבע שנים שבמהלכה "ניהל הנאשם עסקים בתחום ההובלות וגרירת כלי רכב, העלים המערער מרשויות מע"מ הכנסות בסכום כולל של מעל 28 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע מהן הוא כארבעה מיליון ₪. החומרה מתבטאת בביצוע העבירות באופן שיטתי, לאורך תקופה ובסכום המס הניכר שלא דווח למדינה ולא הועבר לרשויות מע"מ. המערער ביצע עסקאות, הוציא חשבוניות וגבה מלקוחותיו את סכום המס הגלום בהן, אך במקום להעביר את המס לקופת המדינה, כפי שאמור היה לעשות, השאיר אותו תחת ידו, זאת לטענתו לנוכח קשיים כלכליים." בית המשפט המחוזי לא התערב במתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום, מאסר בפועל בן שנה וחצי ועד ארבע שנים וחצי.

ת"פ 22695-03-20 **מדינת ישראל ואח' נגד טל - תמר פרויקטים ויזמות בע"מ ואח'** (2023), מדובר בכתב אישום המייחס לנאשמים ביצוע עשרות עבירות של ניכוי מס תשומות בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(5) יחד עם 117(ב)(3) לחוק מע"מ ועבירות של הוצאת מסמכים הנחזים כחשבוניות מס, מבלי שבוצעו העסקאות בגין לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, וזאת בתוך תקופה ארוכה בת כחמש שנים. סכום ההשתמטות ממס עומד על סך כולל של 3.9 מיליון ₪. קבעתי כי מתחם העונש נע בין 18 חודשי מאסר ועד 40 חודשי מאסר. גזרתי על הנאשם מאסר בן 22 חודשים, מע"ת, קנס בסך 80,000 ₪ והתחייבות, ועל הנאשמות (החברות) קנס סמלי. הנאשם הגיש ערעור נגד חומרת העונש, ערעור שטרם נדון.

ת"פ 35179-09-14 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אבו כאשף ואח'** (2019), שם הורשעו הנאשמים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף ובעבירה של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף. על פי האמור בהכרעת הדין, בין השנים 2008 עד 2011, ניכו הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, 119 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו החשבוניות. כמו כן, הנאשמים רשמו מסמכים אלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכו שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף. הסכום הכולל של המע"מ ב-119 החשבוניות שבהן הורשעו הנאשמים הוא 1,701,885 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, וכן, מתחם קנס שנע בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪ ומאסר על תנאי.

ברע"פ 5070/17 **איאד אבו חמיד נגד מדינת ישראל** (2017), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור, בעניינם של נאשם ושל החברה בניהולו, לאחר שזה נידון ל-27 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, וקנס בסך 200,000 ש"ח, כאשר סכום המס הנובע מניכוי התשומות היה בסך של 2,527,066 ש"ח והעבירות בוצעו במשך תקופה של שנתיים וחצי. שם נקבע כי מתחם העונש נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום לסטות מן הענישה המקובלת במקרים דומים, תוך שהפנה לרע"פ 5064/14 **נתשה נגד מדינת ישראל** (2014) ורע"פ 1136/17 **חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נגד מדינת ישראל** (2017).

כך קבעתי בת"פ 32677-06-20 **מדינת ישראל נגד עאידי** (2022) מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר ביחס לעבירות לפי סעיף 117(ב)(3) ו-117(ב)(8) לחוק מע"מ, כסכום ההשתמטות עומד על כ- 1.5 מיליון ₪.

מסקנתי היא אפוא שמתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

אשר לקנס, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בהיבט זה, גם כשאני לוקח בחשבון מצבו הכלכלי של הנאשם, נע בין 25,000-75,000 ₪. בעניין מתחם הקנס, התחשבתי בריבוי העבירות שמטרתן גריפת רווחים קלים על חשבון הציבור, אך מצד שני לא ניתן היה להתעלם מטענת הנאשם באשר למצבו הכלכלי הקשה. כידוע, במתחם הקנס, יש להתחשב, כבר בשלב הראשון של בניית גדרי המתחם במצבו הכלכלי של הנאשם.

התייחסות לתסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן הצביע על נכונות ראשונית בלבד להשתלבות בטיפול ולכן הומלץ על "תקופת ניסיון טיפולי". מצאתי לדחות המלצה זו. מלכתחילה, הזמנת תסקיר שירות המבחן בתיק מסוג זה איננה מובנת מאליה, באשר, כידוע, בתיקי מסים האינטרס האישי ניגף מפני האינטרס הציבורי. כמו כן, בגוף התסקיר, ציין שירות המבחן שהנאשם נוקט בגישה ממזערת באחריותו למעשים, וכן באשר לחומרת מעשיו המגלמת בתוכה התנהגות הממוקדת בצרכיו האישיים, והגמשת גבולות לתועלת אישית, מבלי לייחס חשיבות למשמעות והשלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף את השירות באותנטיות ביחס לגורמים בבסיס מעשיו, לתהליכי חשיבה, התכנון וכן הערכים והעמדות בהם מחזיק, מלבד הרצון והשאיפה לרמת חיים גבוהה. כמו כן, שירות המבחן העריך "כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד".

נכון ששירות המבחן סבר שסיכון זה עשוי להצטמצם אם הנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, אך לאור דברי שירות המבחן בעניין קשיי וויסות דחפים, נטייתו של הנאשם לפתרונות מידיים, לרבות כאלה הקשורים בחברה שולית, וקשייו של הנאשם לקבל על עצמו גבולות המוצבים בפניו, סברתי שאין הצדקה לדחות את הדיון חודשים ארוכים בפרט לנוכח סיכויי הצלחה קלושים של ההליך הטיפולי - כך להערכתי.

לפי האמור, ובעיקר יחסו של הנאשם לעבירות בהן הודה והורשע, לא מצאתי כל הצדקה לפתוח בתהליך טיפולי שהפרוגנוזה לגבי הצלחתו מוטלת בספק רב. מלכתחילה, התסקיר, כך על פי החלטתי מיום 13.6.23, היה אמור לבחון את הנסיבות האישיות של הנאשם ויחסו לעבירה. אפנה עוד להחלטתי לדחות הבקשה לתסקיר משלים, החלטה מיום 30.4.24 (עמ' 16 לפרוט') על נימוקיה.

סטייה מהמתחם

במקרה דנן, בהעדר נסיבות יוצאות דופן, לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה

או לקולה. לפי האמור בתסקיר, ובפרט עמודים 2-3, אין לפנינו מקרה שבו ניתן לשקול סטייה מהמתחם משיקולי שיקום, אף לא בקירוב. כמו כן, מצבו הרפואי, על אף מורכבותו, אינו יכול להסיט את העונש מחוץ למתחם העונש. אין מדובר במקרה כה חריג, שיצדיק סטייה מהמתחם. כפי שניתן לראות בהמשך, המקרה אף לא מתאים להצבת העונש ברף התחתון ממש. כאמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו בשליש התחתון שבמתחם, אך לא בתחתית המתחם, וזאת גם בהתחשב בעמדת התביעה ועתירתה בהקשר לכך.

לאור האמור לעיל, לא נמצאה לפניי עילה לסטייה מהמתחם מחוץ לגבולותיו.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

יש להתחשב בהודאת הנאשם שבאה במסגרת הסדר טיעון, בהיבט חשוב של עידוד נאשמים להודות. הודאת הנאשם חסכה משאבים רבים, וגם לכך יש ליתן משקל. בהתחשב באי הסרת המחדל על ידי הנאשמים על אף חלוף הזמן, בהתחשב בתסקיר השלילי (בפרט בעניין יחסו של הנאשם לעבירות שביצע), ועל אף העבר הנקי מהרשעות קודמות, אני סבור שיש למקם את העונש בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתית המתחם. כידוע, בעבירות מס, נודעת חשיבות רבה להסרת המחדלים וצמצום הפגיעה בקופת המדינה שכן ניתן לראות בהסרת המחדלים משום הבעת חרטה. הנאשם לא רק שלא הסיר את המחדלים, הוא אף התקשה לקחת אחריות על מעשיו. רוצה לומר שמתקיים בעניינו העדר לקיחת אחריות, לא מעשית ואף הוא לא מילולית-הצהרתית (מול שירות המבחן).

עוד יש מקום להתחשבות בחלוף הזמן (עבירות משנת 2018-2019), בנסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי (מחלות לב, כאבי כתף, גב ורגליים) מצבו הכלכלי של הנאשם (ללא עבודה כיום) כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני ההגנה ובתסקיר, בעיקר לעניין הטיפול בנכדו שסובל מלקויי שמיעה.

אין להקל ראש בשיקול הנוסף לפיו מדובר במאסר ראשון בחייו של הנאשם, על כל המשתמע בכך, גם בהתחשב בגילו ובמצבו הרפואי (69).

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** למשך 20 חודשים.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מסוג פשע לפי חוק מע"מ.
- ג. **קנס** בסך 25,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 01.09.24 ובהמשך בכל לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ד. **התחייבות כספית** בסכום של 50,000 ₪ (ההתחייבות ניתנה בעל פה לפי התיקון), שהנאשם יימנע במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר מעבירת פשע לפי חוק מע"מ.

על הנאשמת 2 (חברה לא פעילה), אני קנס סמלי בסך 10 ₪, שישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, במעמד הצדדים.